

Gennemgang af de sager, hvor familieretten ændrede Familierehusets afgørelse om afslag på kontaktbevarende samvær

Som det fremgår af Familierehusets praksisundersøgelsens afsnit 4, kategori G, er 39 ud af de 119 afgørelser blevet påklaget og indbragt for familieretten. Som det også fremgår af praksisundersøgelsen, blev 6 ud af de 39 afgørelser ændret af familieretten.

De 6 afgørelser er beskrevet i det følgende. Afgørelse 1 og 2 er alene baseret på en krisecentererklæring og forældrenes oplysninger.

Sag nr. 1

I denne sag var Familierehusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene og en krisecentererklæring.

Familierehuset havde lagt vægt på, at det fremgik af den krisecenterfaglige erklæring, at bopælsforælderen og børnene var præget af den vold, de havde levet i, og at børnene havde brug for at blive skærmet, så de kunne få ro, tryghed og hjælp. Familierehuset lagde videre vægt på, at forældrene havde et højt konfliktniveau og ikke aktuelt ville kunne samarbejde om et standardiseret minimumssamvær.

Familiereetten lagde vægt på oplysninger indgået i Familierehusets sagsbehandling efter afslaget på kontaktbevarende samvær, hvorefter familieretten fastsatte kontaktbevarende samvær. Familiereetten lagde bl.a. vægt på, at bopælsforælderen under et møde i Familierehuset afholdt få dage efter afslaget på kontaktbevarende samvær, havde oplyst, at bopælsforælderen ikke ønskede, at børnene skulle miste kontakten til samværsforælderen og på sigt ønskede samvær hver anden weekend.

7 dage efter familieretten havde omgjort Familierehusets afgørelse og fastsat kontaktbevarende samvær, udvidede Familierehusets samværet yderligere ved en midlertidig afgørelse efter § 29.

Sagen blev indbragt for familieretten, hvor den fortsat verserer.

Sag nr. 2

I denne sag var Familierehusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene og en krisecentererklæring.

Familierehuset havde lagt vægt på, at bopælsforælderen og barnet havde taget ophold på krisecenter grundet vold fra samværsforælderen, og at volden var anmeldt til politiet. Videre var der lagt vægt på, at krisecenteret havde oplyst, at barnet blev ked af det, bange og reagerede utrygt, når der blev talt om samværsforælderen. Der blev også lagt vægt på den krisecenterfaglige vurdering af, at bopælsforælderen og barnet var udsat for psykisk vold i form af trusler, nedladende tale og kontrollerende adfærd.

Under henvisning til afsnit i forældreansvarsvejledningen om midlertidigt samvær efter § 29 fandt familieretten, at der ikke var anført forhold, der gav grundlag for at statuere, at der ikke kunne gennemføres kontaktbevarende samvær indenfor rammerne af et overvåget samvær i Familiereetshuset og overlod det herefter til Familiereetshuset at bestemme typen af overvåget samvær, antal, frekvens, varighed og tidspunkter.

Samværssagen blev i Familiereetshuset henlagt, da barnet efterfølgende blev anbragt udenfor hjemmet.

Sag nr. 3

I denne sag var Familiereetshusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene.

Familiereetshuset havde lagt vægt på, at bopælsforælderen havde taget ophold på krisecenter og havde anmeldt samværsforælderen for vold begået imod bopælsforælderen, fællesbarnet og et særbarn. Det var på baggrund heraf Familiereetshusets vurdering, at der var tvivl om, hvorvidt det var bedst for barnet, der kun var 1 år, at der blev fastsat et standardiseret minimumssamvær.

Familieretten lagde vægt på, at det forhold, at bopælsforælderen var flyttet på krisecenter, at bopælsforælderen havde anmeldt samværsforælderen for vold, og at forældrene havde samarbejdsvanskeligheder, ikke i sig selv førte til, at der var begrundet tvivl om, hvorvidt et kontaktbevarende samvær var barnets bedste.

Der blev herefter lagt vægt på oplysninger indgået i Familiereetshusets sagsbehandling efter afslaget på kontaktbevarende samvær, hvorefter familieretten fastsatte kontaktbevarende samvær. Familieretten lagde bl.a. vægt på oplysninger Familiereetshuset havde indhentet fra vuggestuen og fra kommunale sagsakter, hvoraf det måtte lægges til grund, at barnet havde haft et nært forhold til samværsforælderen frem til samlivsophævelsen.

Familiereetshuset indbragte i december 2024 sagen for familieretten, hvor den blev forliget inden hovedforhandlingen ved et udenretligt forlig.

Sag nr. 4

I denne sag var Familiereetshusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene, kommunen og en krisecentererklæring.

Familiereetshuset havde lagt vægt på oplysninger fra kommunen, herunder en børnesamtale, hvor barnet (ca. 4 år) havde givet udtryk for at være udsat for vold af samværsforælderen. Familiereetshuset lagde videre vægt på det høje konfliktniveau mellem forældrene, der havde ført til, at de begge havde taget ophold på et krisecenter med gensidige beskyldninger om, at de selv og barnet havde været udsat for vold af den anden forælder. Familiereetshuset bemærkede i afgørelsen, at der senere ville blive taget stilling til fastsættelse af midlertidigt samvær.

Familieretten anførte som begrundelse, at uanset indholdet af den børnesamtale, der havde fundet sted med barnet, der måtte sammenholdes med kommunens efterfølgende beslutning om ikke at

foretage politianmeldelse og sagens øvrige oplysninger, var det bedst for barnet, at der blev fastsat kontaktbevarende samvær.

I sagen udarbejdede Familierehuset efterfølgende en børnesagkyndig undersøgelse og Familierehusets afgørelse om midlertidig bopæl og fastsættelse af midlertidigt samvær blev senere stadfæstet af familieretten. Forældrene var efterfølgende til konfliktmægling i Familierehuset og opnåede enighed om samvær, forældremyndighed og bopæl, hvorefter sagen blev afsluttet.

Sag nr. 5

I denne sag var Familierehusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene, et krisecenter og kommunen.

Ved afgørelsen ophævede Familierehuset den fælles forældremyndighed midlertidigt, og der blev truffet afgørelse om både afslag på kontaktbevarende samvær og afslag på fastsættelse af midlertidigt samvær.

Familierehuset havde lagt vægt på oplysninger fra kommunen om en underretning fra vuggestuen vedrørende forældrenes høje konfliktniveau samt at barnet havde reageret negativt på at blive hentet af samværsforælderen, som vuggestuen var bekendt med, havde psykiske udfordringer. Familierehuset lagte videre vægt på oplysninger fra kommunen om en underretning fra psykiatrien, der var bekymret for samværsforælders adfærd, herunder på baggrund af en akut indlæggelse. Familierehuset havde også lagt vægt på bopælsforælders bekymring for samværsforælders psykiske tilstand samt på oplysningerne i den krisecenterfaglige erklæring om, at barnet havde brug for ro, stabilitet og forudsigelighed.

Familierehuset gav på baggrund heraf afslag på både midlertidigt kontaktbevarende samvær og midlertidigt samvær. Dette til trods for, at krisecenteret havde anbefalet, at der kunne være en "form for" overvåget samvær.

Ligesom Familierehuset vurderede familieretten, at den fælles forældremyndighed skulle ophæves midlertidigt.

Retten fandt herudover, at der var væsentlige hensyn, der talte imod en samværsfastsættelse, men da det var afgørende for den fremtidige relation mellem barnet og samværsforælderen, at samværet ikke blev afbrudt i en længere periode, og da parterne var enige om, at et overvåget samvær kunne være en løsning, blev der fastsat midlertidigt overvåget samvær.

Det fremgår ikke specifikt af afgørelsen om dette midlertidige samvær blev fastsat efter § 29a eller § 29, og det står således uklart hvilken del af Familierehusets afgørelse om samvær, der præcist blev ændret.

I sagen har Familierehuset fastsat yderligere overvåget samvær, og der er om samværsforælderen ved at blive udarbejdet en sagkyndig erklæring.

Sag nr. 6

I denne sag var Familiereetshusets afslag baseret på oplysninger fra forældrene, kommunen, politiet og skolen.

I modsætning til Familiereetshuset vurderede familieretten ikke, at der var begrundet tvivl om, at det var bedst for barnet, at der blev fastsat kontaktbevarende samvær.

Familiereetshuset havde lagt vægt på oplysninger fra kommunen om, at de havde modtaget en underretning fra familiens læge om, at barnet havde fortalt, at samværsforælderen havde taget kvælertag på barnet. Videre havde Familiereetshuset lagt vægt på, at kommunen havde oplyst, at de var bekymret for barnets trivsel, da samværsforælderen overtrådte grænsen for almindelig opførsel og både forvirrede og forstyrrede barnet ved at møde op på skolen. Det forhold, at barnet under videoafhøring ved politiet eller under børnesamtale til kommunen ikke havde fortalt om voldsepisoder med samværsforælderen, at politiet havde afsluttet sagen uden tiltale, og at der ifølge skolen var god stemning mellem samværsforælderen og barnet, når de mødtes på skolen, fandt Familiereetshuset ikke kunne føre til en anden vurdering i forhold til fastsættelse af et standardiseret kontaktbevarende samvær. Familiereetshuset bemærkede at afslaget på kontaktbevarende samvær ikke betød, at der ikke senere ville kunne fastsættes midlertidigt samvær efter § 29.

I modsætning til Familiereetshuset vurderede familieretten, at da politiet havde stoppet efterforskningen uden at rejse tiltale kunne oplysningerne om den mulige vold ikke begrunde fravigelsen af udgangspunktet om fastsættelse af kontaktbevarende samvær. Det forhold at samværsforælderen ifølge kommunen havde opført sig uhensigtsmæssigt på skolen sås ikke at have med samværet at gøre.

I sagen er Familiereetshuset nu ved at udarbejde en børnesagkyndig undersøgelse.